

FAN NEWS

Blues Fan Club ry:n virallinen jäsenlehti

www.bluesfanclub.net

FAN NEWS TAMMIKUU 2007

<i>PÄÄKIRJOITUS</i>	3
<i>MUISTOKIRJOITUS: REISKAN ELÄMÄ OLI TÄYNNÄ JÄÄKIEKKOA</i>	4
<i>PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS: HILJAINEN FANI</i>	6
<i>KATSOMOTOIMINTA: USKALLA KANNUSTAA</i>	7
<i>B-KOODI - UUDET JAKSOT, ELI PIKKUJOULOT 2006</i>	8
<i>BFC:N SALIBANDYJOUKKUE TAISTELI HOPEAA</i>	10
<i>BLUES-FANIT TIEN PÄÄLLÄ - SYKSY 2006</i>	12
<i>FANIN PÄIVÄ: BLUES-FANI KORSOSTA</i>	14
<i>SAARISTON SYLISSÄ</i>	16
<i>GALLUP: MARTIN KARIYA POSITIIVISIN YLLÄTTÄJÄ</i>	17
<i>ILMOITUSTAULU</i>	17
<i>PELIARVOSTELU: NHL EASTSIDE HOCKEY MANAGER 2007</i>	18

PÄÄKIRJOITUS

Olipas positiivinen syyskausi.

Teimme useita huikeita fanimatkoja, katsomokulttuurissamme ollaan menty selvästi eteenpäin, salibandyjoukkueemme menestyi hienosti fanien välisessä turnauksessa, järjestimme onnistuneet pikkujoulut ja ennen kaikkea Blues pelasi todella hienon syyskauden. Kevääseen voidaankin lähteä hyvillä mielin, varovaisen optimistisina niin kuin tähänkin asti.

Bluesille sen syyskausi oli paras sitten syksyn 2002, jolloin Jan Caloun ja kumppanit olivat vielä maisemissa. Tähänkin syksyyn mahtui paljon hienoja hetkiä, niin kotona kuin vieraisa. Kirkkaimpina hetkinä voitaneen mainita nipistetyt vierasvoitot Helsingistä, 0-7-murskavoitto Lappeenrannasta, mieletön taisteluvoitto Oulusta sekä totta kai viimeisen minuutin voittomaali kotiottelussa HIFK:ta vastaan.

Syyskausi meni niin hyvin, että fanienkin keskuudessa suurimmat huolenaiheet tuntuivat koskevan lähinnä fanikatsomon rumpua. Rummusta, joka on herättänyt paljon mielipiteitä sekä puolesta että vastaan, järjestettiin fan clubin nettisivuilla gallup. Tulokset kertovat, että niukka enemmistö haluaa edelleen pitää rummun osana sekä koti- että vierasotteluiden kannustusta. Tosin lähes yhtä moni haluaa, että rumpua käytettäisiin vain vierasotteluissa. 15% vastaajista haluaa rummun kokonaan pois Blues Fan Clubin katsomotoiminnasta.

Tässä kauden toisessa Fan News -lehdessä palaamme rumpukeskustelun lisäksi vielä näihin syksyn hienoihin hetkiin, kuten fanimatkoihin ja pikkujouluihin. Lisäksi luvassa on juttua kannustamisesta, fan clubin puheenjohtajan Antti Halkon tervehdys, raportti Porissa järjestetystä

”VAIKEINAKAAN AIKONA REISKA EI HYLÄNNYT JOUKKUETTA, VAAN OSOITTI AINA LUOTTAMUSTA JA PITKÄJÄNTEISYYTTÄ.”

fan clubien välisestä salibandyturnauksesta, tarinaa Espoon historiasta, haastattelu syksyn innokkaimmasta Blues-fanista sekä arvostelu tämän hetken kenties kuumimmasta jääkiekkopelistä. Tässä lehdessä on myös Reiska Korpelan muistokirjoitus, jonka on kirjoittanut hänen hyvä ystävänsä Antti Helminen.

Reiskan poismeno marraskuun alussa antoi ikävän sävöyksen Bluesin ja sen fanien syyskaudelle. Menetimme hienon jääkiekkomiehen. Vaikka et muuten aikoi lukea tätä lehteä sen tarkemmin läpi, niin toivoisin, että lukisit antaumuksella seuraavalla aukeamalla olevan muistokirjoituksen Reiskasta. Se osaltaan valottaa, miten uskomattoman sitoutuneesta ja aktii-

visesta fanista oli oikeasti kysymys. Toista Reiskaa ei ole eikä tule.

Kiekko-Espoota ja Bluesia aikoinaan valmentanut Hannu Saintula muisteli Reiskaa lämmöllä vuodenvaihteessa.

”Parhaita hetkiä olivat spekulatiot eri pelaajista vuosien varrella. Samoin jos esimerkiksi joku pelaaja ei saanut peliaikaa jossain joukkueessa, niin Reiska muisti ilmoittaa useasti siitä – ideana vahvistaa Espoon joukkuetta”, ’Hanski’ kertoi.

”Pelaajat suhtautuivat Reiskaan kunnioituksella, koska jokainen ymmärsi Reiskan intohimon ja sitoutumisen joukkueeseen. Vaikeinakaan aikoina hän ei hylännyt joukkuetta, vaan osoitti aina luottamusta ja pitkäjänteisyyttä”, hän jatkoi. ”Uskon, että me kaikki voimme kunnioittaa Reiskaa parhaiten kannustamalla joukkuetta joka tilanteessa. Näin luomme kulttuuria Espooseen – sillä sitä Reiska loi omalla panoksellaan!”

Ja kuten pitkäaikainen Blues-pelaaja Markku Hurme totesi Iltalehdessä, Blues taistelee tänä keväänä kaukalossa Reiskan muistolle.

Me voimme tehdä saman katso-mossa.

Hyvää - ja toivon mukaan pitkää - kiekkokevättä kaikille!

SASHA HUTTUNEN

Päätoimittaja

MUISTOKIRJOITUS:

REISKAN ELÄMÄ OLI TÄYNNÄ JÄÄKIEKKOA

Reiskasta on ollut paljon juttuja sekä lehdissä että netissä. Silti hänestä on sanottu aivan liian vähän. On vähän sanottu, kun sanotaan, että hän kävi sekä otteluissa että harjoituksissa ja hänet tunsivat kaikki. Hän todellakin kävi katsomassa kaikki liigajoukkueen ottelut sekä kotona että vieraisissa muutamaa Oulun matkaa lukuunottamatta. Oulussakin hän kävi, mutta ei aina. Hän meni vaikka yksin.

Tiedän hänen menneen yksin junalla Turkuun, kun kyytiä ei löytynyt. Takaisintuloa varten hän joutui lähtemään 10 min ennen ottelun päättymistä taksilla asemalle, koska viimeinen juna lähti liian aikaisin. Hän kävi katsomassa kaikki harjoitukset jopa kesällä, jos harjoitukset olivat ulkona. Jos liigajoukkueella ei ollut peliä eikä harjoituksia, hän kävi katsomassa A:n, B:n, C:n ja Salamoiden otteluita. Kauteen mahtui myös paljon nuorempien ikäluokkien otteluita ja turnauksia. EJK-95 oli hänen suosikkijoukkueensa nuoremmista ikäluokista. Myös muutama naisten ottelu vuodessa kuului hänen ohjelmaansa.

Jos häneltä olisi kysytty kaikkien Kiekko-Espoossa ja Bluesissa viimeisten 15 vuoden aikana liiga-, A-, B-, ja C-juniorijoukkueissa pelannei-

den pelaajien syntymäaikaa, pituutta, painoa ja kasvattajaseuraa, olisi vastaus tullut kuin apteekin hyllyltä.

Hän katsoi kaikki TV-ohjelmat, joissa mahdollisesti puhuttiin jääkiekosta, sekä osti ja luki kaikki lehdet joissa oli juttu jääkiekosta. Hän seurasi erittäin tarkasti jo C-junioreita. Tällöin pelaajien kuljetuksista harjoituksiin huolehtivat heidän vanhempansa, jolloin Reiska oppi tuntemaan myös heitä. Tätä hän käytti myös hyväkseen kyselemällä vanhemmilta sisäpiiriin tietoja.

Kysyin eräänä keväänä kauden loppuessa montako ottelua hän oli katsonut kauden aikana? Hän vastasi: "En tiedä montako olen tänä talvena katsonut. Lopetin viime vuonna las-

"OLEN MYÖS KUULLUT REISKAN OSTANEEN JOILLEKIN A-JUNIOREIDEN PELAJILLE KUNNON LUISTIMET, KOSKA PERHEIDEN TALOUS EI SITÄ KESTÄNYT."

kemisen kesken kautta. Olin tällöin katsonut 230 ottelua, mutta koska käytin enemmän aikaa harjoitusten seuraamiseen en pitänyt enää järkevänä laskea otteluita." Tiedän sen pitävän paikkansa, koska olin itse katsonut enimmäkseen hänen kanssaan kyseessä olevana kautena 199 ottelua ja tiedän että hän katsoi paljon enemmän. Olen katsonut hänen kanssaan 80-luvulta alkaen satoja, ehkä tuhansia, otteluita. Silti hän yllättä yhä!

Tulimme usein A-juniorien pelien jälkeen katsomosta yhdessä, koska vein hänet usein Olariin. Tällöin hän sanoi kävänsä WC:ssä, mutta hän kävikin palkitsemassa Bluesin A:n parhaan pelaajan "pienellä kahvirahalla" joka oli yleensä 50 €. Olen

"REISKA HANKKI KEVÄÄLLÄ 1998 KAHDEKSAN KUUKAUTTA ENNEN UUDEN HALLIN VALMISTUMISTA ENSIMMÄISEN MYYDYN KAUSIKORTIN. JA TIETENKIN HÄN OSTI SEN SAMAN TIEN VIIDEKSI VUODEKSI!"

myös kuullut hänen ostaneen joillekin pelaajille kunnan luistimet, koska perheen talous ei sitä kestänyt.

Reiska hankki keväällä 1998 kahdeksan kuukautta ennen uuden hallin valmistumista ensimmäisen myydyn kausikortin. Ja tietenkin hän osti sen saman tien viideksi vuodeksi!

Hänellä oli kahdenlaisia päiviä: Ottelupäiviä ja harjoituspäiviä. Harjoituspäivä elokuussa saattoi olla tällainen: Herätys klo 6.00. Aamupala Hesarin urheilusivuun tutustuen, josta Reiska seurasi jääkiekon lisäksi yleisurheilua. Olihan hän aikanaan menestyvä pikajuoksija Hyvinkään Tahkon pikaviestijoukkueessa. Myöhemmin hänestä tuli intohimoinen hölkkääjä, joka osallistui jopa maratonjuoksukilpailuihin.

Aamupalan jälkeen vielä TV:n urheilu-uutiset ja teksti-TV:stä mahdolliset jääkiekkouutiset. Klo 8.00 paikalliselle R-kioskille, mistä Reiska osti iltapäivälehdet. Niistä hän luki bus-

simatkalla hallille jääkiekkouutiset. Areenalla hän oli jo klo 9.00, jolloin joukkue sai lehdet. Blues harjoitteli klo 10-11.30, mutta koska muutaman kerran vuodessa joukkue olikin mennyt jo aikaisemmin jälle eivätkä aikataulutkaan täysin sopineet oli varmintä olla hallilla jo 9.00. Tällöin oli usein hyvä tilaisuus jututtaa vaikkapa sairaslistalla olevia pelaajia, jotka tekivät omaa kuntoutusohjelmaansa eri aikaan kuin täydessä kunnossa olevat pelaajat. Pelaajien saapuessa jälle jokainen heistä käänsi päänsä oikealle ja tervehti Reiskaa, joka istui aina samalla tutulla paikalla rivillä 12. Harjoituksissa hän laittoi lapulle tarkat muistiinpanot ketjukokoonpanoista.

**”PELAAJIEN SAAPUES-
SA JÄLLE HARJOITUKSIIN
JOKAINEN HEISTÄ KÄÄNSI
PÄÄNSÄ OIKEALLE JA TER-
VEHTI REISKA, JOKA ISTUI
AINA SAMALLA TUTULLA
PAIKALLA.”**

Harjoitusten päätyttyä 11.30-12.00 ruokakaupan kautta kotiin. Ruokailun jälkeen oli tunnin verran aikaa katsella TV:n urheiluchattia ja tietysti tarkistaa teksti-TV:stä jääkiekkouutiset. Klo 14 oli lähtö päivän toisiin jääharjoituksiin jotka olivat 15-16.30. Sen jälkeen Matinkylään, missä A harjoitteli 17-18.30 ja sitten jälle tulivatkin B-juniorit. Näiden harjoitusten jälkeen noin 20.00 kotia kohti. Teksti-TV:stä tarkistus päivän urheilu-uutisiin, iltapala ja nukkumaan, usein jääkiekosta ja Bluesista unta nähden.

Ottelupäivinä ohjelma oli vain hieman erilainen. Liigajoukkueella oli esimerkiksi kotiottelu klo 17.00, joten klo 10.00 joukkueella oli 35 minuutin ns. lämmittelyharjoitus. Se oli tietenkin pakko nähdä, koska silloin näki pelaavan kokoonpanon. Harjoitusten jälkeen ruokakauppaan, pikainen ruokailu ja Matinkylään jossa alkoi klo 13.00 Bluesin C-nuorten ottelu. Sen ehti katsoa kokonaan, mutta klo

16.00 alkava A:n ottelu oli jätettävä väliin, koska silloin oli jo oltava Länsi-Areenalla. Hän halusi aina ehdottomasti nähdä lämmittelyn ja oli siksi aina paikalla kun hallin ovet aukesivat.

Lauantaisin hän olikin kuitenkin kotona jo noin klo 19.45 ja tällöin oli hyvää aikaa katsoa kaikilta TV-kanavilta illan otteluiden koosteet ja tietysti Neloselta kaikki maalit.

Joskus oli tietysti tylsiä päiviä eikä Espoossa pelattu. Silloin päivän saattoi pelastaa Salamat, joilla oli peli Kirkkonummella. Salamissa pelaa aina useita Bluesin junioreissa pelaneita ja siellä oli myös hyvä tilaisuus tavata heidän vanhempiaan. Nämä myös usein hoitivat kuljetuksen Kirkkonummelle ja takaisin.

Reiskan muistotilaisuus Olarin kappelissa oli jotain sellaista mitä en ole ennen kokenut! Pappi piti pitkän puheen enimmäkseen jääkiekosta. Arkulle tuotiin upeita seppeleitä, vihkoja ja kukkakimppuja. Niissä kaikissa oli paljon sinistä, lisäksi hieman valkoista ja keltaista. Bluesin puolesta kukat toivat Hannu Saintula ja Jukka Holtari. Blues Fan Club ja monet fanit toivat omat kukkansa.

Niin kuin Markku Hurme sanoi, joukkue kaipaa häntä ja yrittää tänä vuonna taistella hänen muistolleen. Jo vuosia sitten pelaajistamme Mika Oksa lupasi oman mitalinsa Reiskalle, jos Blues saa mitalin. Hän katsoi Reiskan ansaitsevan sen ennen itseään ja

muuta pelaajia. Muistan vain yhden espoolaislähtöisen, Kiekkö-Espoon liigaan nostaneen pelaajan aikanaan sanoneen: ”Mitähän nuo vanhat ukot täällä harjoituksissa joka päivä tekevät.”

Kävin Reiskaa katsomassa sairaalassa hänen ollessaan tajuton. Kerroin hänelle kaikkien otteluiden tulokset, myös juniorijoukkueiden. Hän saattoi kuulla ne. Kävin myös jouluaattona viemässä kynttilän hänen viimeiselle lepopaikalleen Tuusulaan ja kerroin viimeiset tulokset. Emme tiedä kuuliko hän ne, mutta jos hän on itse omalla elämällään pystynyt vaikuttamaan nykyiseen olinpaikkaansa, hän ei ole siellä missä on kuuma, koska siellä on liian kuuma pelata jääkiekkoa.

Kaivaten,

ANTTI HELMINEN

”JO VUOSIA SITTEN PELAAJISTAMME MIKA OKSA LUPASI OMAN MITALINSA REISKALLE, JOS BLUES SAA MITALIN. HÄN KATSOI REISKAN ANSAITSEVAN SEN ENNEN ITSEÄN JA MUITA PELAAJIA.”

HILJAINEN JÄSEN

Blues Fan Clubiin on helppo kuulua. Jäseneksi voi liittyä vaikkapa nettissä, jonka jälkeen postimies kantaa kotiovelle asti laskun, jonka loppusumma riippuu siitä oletteko keskittäneet kaikki kotitaloutenne faniasiat yhdistykseemme. Hinta on kuitenkin maksimissaan 15 euroa per jäsen. Maksamalla laskun olet yhdistyksen jäsen kuluvalle kaudella ja myös tulevilla kausilla tulet saamaan laskun suoraan kotiisi. Heti liittymisen jälkeen saat ensimmäisen jäsenetumme, kausikirjan, joka korvaa sinulle noin kaksi kolmasosaa jäsenmaksusta. Tästä eteenpäin voit jäädä nauttimaan jopa satojen eurojen arvoisista eduistamme, eikä kenenkään muun yhdistyksen jäsenen tarvitse edes tietää kuka olet. Helppoa ja halpaa!

Toimintahan kuulostaa jopa ammattimaiselta: nettissä liittymistä, laskuja, jäsenetuja, ja niin edelleen. Mutta miten tämä sitten voi olla yhdistykselle taloudellisesti kannattavaa toimintaa? Ei mitenkään, paitsi tärkeimmän yhteistyökumppanimme Bluesin ansiosta. On tietenkin luonnollista, että joukkuetta kannustava yhdistys tekee yhteistyötä joukkueen organisaation kanssa, mutta Blues Hockey Oy:n panostus yhdistykseemme on massiivista. Syitä suureen panostukseen voidaan vain arvailla. Itse uskon, että Blues pitää fanejaan suu-

ressa arvossa ja että yhdistyksemme on paras väylä palkita innokkaimpia faneja, jotka auttavat joukkuetta parempiin suorituksiin ottelusta oteluun. Näin varmasti onkin, mutta kirjoituksen alussa kuvaamani jäsenyyden helppous antaa mahdollisuuden myös salamatkustajille. Uskon ja toivon kuitenkin jäsenistömme koostuvan pääasiassa aatteellisista kannattajista, joka tekee suhteestamme ainutlaatuisen – kaikilla meillä on jokin yhteistä.

”BLUES HOCKEY OY:N PANOSTUS YHDISTYKSEEMME ON MASSIIVISTA.”

Ei yhdistyksemme tuki tule kuitenkään aivan kokonaan pelkän aatteen puolesta. Vaikka aatetta voidaankin pitää Blues Fan Clubin jäsenen tärkeimpänä ominaisuutena, tekee osa jäsenistämme töitä kaikkien yhteisten jäsenetujen eteen. Esimerkiksi jokaisessa kotiottelussa Fan Club jakaa kaikki hallin otteluohjelmat, hoitaa Veikkauksen pelipistettä ja hoitaa valoshown pelaajien tullessa jäälle, ynnä muuta sellaista. Siis aika paljon tehtävää jokaisessa kotiottelussa! Haluankin kiittää kaikkia teitä, jotka olette auttaneet yhdistykseemme

toimintaa hoitamalla jotain näistä meitä kaikkia palvelevista tehtävistä. Tällaiset suoritukset palkitaan aina! Kun yhdistyksen hallitukselle jää vähemmän tällaisia rutiinitehtäviä, on meillä mahdollisuus keskittyä enemmän toiminnan kehittämiseen. Tällä kaudella aktiivisuus tehtäviin on ollut hyvää, mutta apuunne kaivataan yhä. Rohkeasti vain fanipisteelle seuraavassa kotiottelussa tarjoamaan apua.

Syyskuun numerossa kirjoitin fanikatsomon sotkuisuudesta ja pyysin jokaista siivoamaan omat jälkensä. Nyt on aika kiittää, sillä katsomon siisteys on selkeästi parantunut. Kiitoksia tästä kaikille ja toivottavasti katsomo pysyy siistinä myös jatkossa! Tämän numeron ”yhdessä enemmän” -teemaksi otetaan edellistä helpompi: kannustuksen lisääminen fanikatsomossamme. Ohjeita kannustuksen lisäämiseksi löydätte tästä lehdestä Joel Lingmanin kolumnista ”Uskalla kannustaa”. Kovaäänisellä kannustuksella voimme todistaa, että yhdistykseemme ei koostu jäsenetuja nauttivista salamatkustajista, eli hiljaisista jäsenistä, vaan kovaäänisistä ja ylpeistä Blues-faneista!

ANTTI HALKO

Blues Fan Clubin puheenjohtaja

Veikkaa Fanipisteellä

Pelaamalla veikkauksen pelejä fanipisteellä tuet Blues Fan Clubin toimintaa.
Voit pelata kaikkia Veikkauksen pelejä aivan kuten muissakin asiamiespisteissä.

USKALLA KANNUSTAA

Viimeinen peliminuutti, tilanne tasan, Blues pyörittää. Mietit, miksei kukaan kannusta, miksei joku aloita huutoa. Pelaajat eivät huudon vähyteen onneksi kaadu, Blues tekee voittomaalin ja nappaa kolme pistettä. Pelin jälkeen olet voitosta iloinen, mutta hiljaisuus vaivaa. ”Voittopeli, mutta miksi kannustettiin vasta voittomaalin jälkeen?” ajattelet. Olisiko peiliin katsomisen paikka?

Karkea esimerkki ottelutunnelmasta voisi olla vaikkapa koulun disco. Poika kiinnostuu työstä ja tyttö pojasta, mutta silmäpelistä huolimatta kumpikaan ei tee aloitetta ja homma kuivuu kasaan. Fanikatsomossa ollaan kyllä valmiita kannustamaan, mutta vastuuta aloitteesta siirrellään. Tämä onkin kummallista, sillä aina kun asiallisen huudon oikeassa paikassa aloittaa, joku lähtee varmasti mukaan.

”KUN YLEISÖ HUUTAA ÄÄRIMMÄISELLÄ ANTAUMUKSELLA, ANTAA JOUKKUEKIN KENTÄLLÄ KAIKKENSA.”

”Mikä sitten sopii mihinkin paikkaan?”

Jos tähän kysymykseen olet kompastunut, kannattaa tutustua asiaan esimerkiksi yhdistyksen verkkosivulla katsomotoimintaosiossa. Jos joku huuto taas on mielestäsi väärin ajoitettu, olisiko kannattanut itse aloittaa kannustus aikaisemmin?

Fanikatsomoamme ovat tänä vuonna koristaneet muun muassa uudet hienot liput sekä ESPOO-lakana. Myös fanipaita on fanikatsomossa monella päällä, jollain löytyy kaulahuivia, ja kypäriäkin katsomossa varmuuden vuoksi joskus käytetään. Hyvä, näin pitääkin olla. Mutta kuinka moni, käsi sydämellä, ajattelee että tämä riittää? ”Kun heilutan lippua tai kaulahuivia, ei minun tarvitse huutaa. Antaa niiden huutaa, joilla ei ole muuta tekemistä.”

On hienoa, että fanikatsomo on näyttävä, mutta parhaimmillaan kannustus on audiovisuaalista viihdettä - sekä silmiä että korvia hivelevää. Siis, näkykää ja kuulukaa.

Jääkiekko-ottelussa on nykyään kaksi osa-aluetta, jotka hallitsemalla on vahvasti ehdolla pelin voittajaksi. Ensinnäkin, jos kentälle saatava materiaali on kovempi, on joukkue usein ennakkosuosikki. Mutta ilman asennetta materiaalista ei ole mitään hyötyä. Asennetta, joka saa jaksamaan 65 minuuttia ja tarvittaessa rankkarit päälle. Asennetta, joka saa jalat liikkumaan joka erässä. Itse asiassa, kun asenne-ero joukkueilla on tarpeeksi kova, ei materiaalilla ole mitään väliä.

Asenne lähtee tietysti joka pelaajasta itsestään. Mutta tähän voi myös yleisö olla osallisena, kuten Porissa viime keväänä. Playoffs-peleissä meilläkin on ollut loistava tunnelma, ja itse uskon sen olleen äärimmäisen tärkeää joukkueelle, erityisesti vaikeilla hetkillä. Tämä saattoi hyvinkin olla osallisena muun muassa JYP-sarjassa, kun ensin fanimatkapelissä Hippoksella sarja laitettiin tasoihin, ja myöhemmin kotona voitettiin jat-

koajalla.

Kun yleisö huutaa äärimmäisellä antaumuksella, antaa joukkuekin kentällä kaikkensa. Ajatelkaa, jos tällainen tunnelma saataisiin aikaan myös runkosarjassa. Ajatelkaa, mitä asenne-etua se tarkoittaisi.

Kausilippu fanikatsomossa tarkoittaa, että olet Blues Fan Clubin jäsen. Olet siis Bluesin fani. Heitänkin lopuksi haasteen kaikille Teille: Uskaltakaa kannustaa.

Kannustusterveisin,

JOEL LINGMAN

BFC:N SALIBANDYJOUKKUE TAISTELI HOPEAA

Blues Fan Clubin sisukas salibandyjoukkue osallistui marraskuussa jokavuotiseen SM-liigan fan clubien väliseen salibandyturnaukseen. Turnaus järjestettiin hallitsevan mestarin, Porin Ässien, kotiluolassa Porissa, jonne BFC:nkin joukkue matkasi.

Vaikka BFC:n joukkue näytti paperilla ja joukkuekuvassa hyvältä, olivat lähtökohdat vaikeat. Syksy paikallisliigassa ei ollut mennyt suunnitelmien mukaan, ja liigakauden viidestä ensimmäisestä ottelusta tuloksena oli harmittavat tappiot. Marraskuussa joukkue pystyi kuitenkin taistelemaan liigassaan yhden tasapelin sekä voiton sarjakärjestä, mikä nosti joukkuehengen ja itseluottamuksen hyvälle tasolle turnaukseen lähdeäessä.

Turnauspäivänä lauantaina 11. marraskuuta Tapiolan Areenan parkkipaikalle kokoonnuttiin jo kukonlulun aikaan aamuviideltä. Pelaajabussi, kuljettajanaan Kiekko-Espoota ja Bluesiakin vuosikaudet kuljettanut Frank Lindholm, lähti matkaan. Tunnelma bussissa oli rauhallinen ja jonkin verran väsynytkin. Edessä istui valmennustiimi, keskiosassa ne jotka halusivat jatkaa uniaan tai lukea kirjaa, ja takaosassa kovat jätkät pelasivat korttia.

Kuukausi ennen turnausta järjestetyssä arvontagaalassa BFC oli arvottu samaan alkulohkoon Lahden Pelicansin, Jyväskylän JYPin ja Kuopion KalPan kanssa. Viime kauden hopeasijoituksen takia BFC oli arvonnassa ykköskorissa, mikä oli etuna uusia lohkoja arvottaessa. Espoolaiset lähtivät alkulohkoonsa niukkoina ennakkosuosikkeina.

Poriin saavuttiin hyvillä mielin alle tunti ennen ensimmäisen pelin alkua, mutta avausottelu Pelicansia vastaan osoitti kuitenkin ongelmat. Porin hallin kentät olivat auttamattoman pieniä, eikä tilaa ja aikaa ollut nimeksikään. 70-luvun itäeurooppalainen ilmapiiiri muutti asetelmat uuteen uskoon. Isossa kaukalossa läpi vuoden treenannut BFC ei tilanteeseen kunnolla sopeutunut ja Pelicans iski jo minuutin pelin jälkeen johtomaa-

Kapteeni Mikko Björklund ja pelaajavalmentaja Janne Kumpuniemi kävivät taktiikkaa läpi bussissa.

lin. Siitä eteenpäin mentiin kovassa asemasodassa. BFC taisteli jatkuvasti tasoituksia, mutta lahtelaiset iskivät aina johtomaa. Ottelu päättyi lopulta 4-4-tasapeliin, kiitos lopussa tulleen espoolaistasoituksen.

Vaikeuksista huolimatta BFC onnistui voittamaan lohkonsa. JYP kaatui toisessa ottelussa lukemin 9-0 ja lohkon päätöskamppailussa KalPaa vastaan panoksena oli lohkovoitto, josta taisteli edelleen Pelicans. BFC onnistui kuitenkin latomaan tarpeeksi maaleja, peräti seitsemäntoista kappaletta, ja ottelu päättyi lukemiin 17-1.

Ennen puolivälieriä edessä oli parin tunnin tauko, jonka BFC:n joukkue käytti tutustumalla Porin kauniin kaupungin kauniiseen keskustaan. Nestetankkaus ja ruokatasapaino pidettiin stabiileina – siitä piti huolen valmennusjohto ja joukkueenjohtaja Antti Halko, joka teloi reitensä JYP-ottelussa.

Puolivälierissä BFC kohtasi verkkolehti Jatkoaika.comin joukkueen. Jatkoaika yritti horjuttaa BFC:n viisikkopeliä muutamalla kovalla taklauksella, mutta BFC:n hyvin pyörinyt

viisikkopeli oli lopulta vastustajille liian kova. BFC jyräsi voittoon lukemin 4-1.

Matka jatkui neljäntenä vuotena peräkkäin välieriin, jossa vastus oli kovin mahdollinen: tähtipelaajista ja entisistä liigastaroista koostuva HPK:n joukkue, joka oli turnaushistoriansa aikana voittanut kaikki ottelunsa murskaavasti. Vuosina 2003 ja 2004 se nappasi mestaruuden, mutta vuoden 2005 turnauksessa se ei ollut mukana, koska se oli pelaamassa Euroopan Super-Cupia Ruotsissa.

BFC lähti otteluun todellisella taisteluasenteella. Peli eteni hyvin pitkään tasaisissa merkeissä, kunnes kolmannen erän alussa vaikutti siltä, että hämeenlinnalaisten rutiini oli yksinkertaisesti liikaa. HPK iski nopeasti kaksi terävää maalia ja siirtyi kahden maalin karkumatkalle, lukemiin 4-2.

Joukkueemme ei kuitenkaan luovuttanut, vaan rupesimme taistelemaan entistä kovempaa, ainoan fanimme kannustaessa rajusti kaukalon laidalla. Kahden suunnan duunaripe-laaja Simo Huotilainen taisteli upeasti maalin edestä kavennuksen, ja kaksi minuuttia ennen loppua Janne Kumpuniemi ohjasi ilmasta tasoituksen.

Nyt vuorostaan HPK:n selkäranka näytti murtuvan, ja seuraavassa vaihdossa Huotilainen laukoi BFC:n johtoon. Mutta mitä; tuomarin mielestä pallo ei käynyt maalissa. Hän oli ainoa, joka ei nähnyt pallon käyvän maaliviivan kauniimmalla puolella. Se kuumensi tunteita, mutta päät oli pidettävä kylmänä. Nyt elettiin pelin kannalta todella suuria vaiheita. Tunnetaso oli huipussaan.

Varsinainen peliaika päättyi loppulta tasan 4-4. Ottelu eteni rangais-tuslaukauskilpailuun – ensimmäistä kertaa koko turnauksen historiassa.

Viidenkymmenen hengen yleisö pidätti hengitystään, BFC:n vaihtopenkki nousi seisomaan kädet toistensa olkien yli, HPK:n ylimieliset miljoonamiehet katsoivat tapahtumia vakavoituneina.

HPK sai aloittaa rankkarit, joissa laukoi kolme paria ja tarvittaessa lisäpareja. Hämeenlinnalaisten ensimmäinen laukoa otti nopean vauhdin, harhautti taidokkaasti ja laukoi – mutta loistavasti pelannut maalivahti Jussi Kumpuniemi sai kätensä väliin! BFC:n vaihtopenkki hurrasi.

BFC:n vuoro. Janne Kumpuniemi lähti ampumaan. Kuljetus, harhautus, siirto sivulle ja pallo yläkulmaan! 1-0!

Paineet hämeenlinnalaisten leirissä kasvoivat. Ylivoimainen ennakkosuosikki oli vaikeassa tilanteessa. HPK:n toinen laukoa lähti kuitenkin itseluottamusta puhkuen laukomaan, mutta Jusa venytti jälleen ilmiömäisen torjunnan! BFC:n vaihtopenkillä hurrattiin jo epäuskoisina. Sensaatio saattoi olla lähellä.

Finaalipaikka oli katkolla, kun hyvän turnauksen pelannut luottohyökkääjä Antti Immonen lähti laukomaan BFC:n toista rankkaria. Hyvä liike ja ajatus, mutta laukaus lensi epäonnekkaasti kolmanteen kerrokseen.

Siitä huolimatta HPK:n pelaajan oli onnistuttava kolmannella kierroksella. Muutoin BFC etenisi finaaliin. HPK oli jättänyt kolmanneksi laukojaksi parhaan pelaajansa, joka oli voittanut urallaan kaikki mahdolliset palkinnot. Hän lähti kuljettamaan palloa täynnä itsevarmuutta ja määrätietoisuutta. Hän saapui pallon kans-

BFC:n joukkue keräämässä yhteishenkeä ennen finaalin alkua.

sa maalin eteen, teki uskomattoman harhautuksen ja sai pelattua Jusan pois tilanteesta! Hän oli jo siirtämässä palloa maaliin, mutta Jusan vasen jalka syöksyi maagisesti pallon eteen! Pallo pysähtyi!

BFC oli voittanut suuren ja mahdettavan perunakerhon!

Jusa hyppäsi ilmaan voiton merkiksi ja koko BFC:n joukkue ryntäsi voiton ilosta huutaen kentälle. Pelaajat muodostivat suuren kasan Jusan ympärille. Tämä oli BFC Salibandyn kuusivuotisen historian suurin hetki.

HPK oli lyöty. Suuret miljoonamiehet oli nujerrettu, ah niin ironisesti, pronssiotteluun. BFC etenii finaaliin, jossa vastaan asetui viime syksyltä tuttu loppuotteluvastustaja Ässät, jolla oli kotiyleisön tuki.

BFC:n lähtökohdat finaaliin eivät olleet kuitenkaan parhaat mahdolliset, sillä HPK-ottelussa loukkaantui luot-topuolustaja Ilkka Taponen. Taposen ranne murtui viidestä eri kohtaa, kun hän törmäsi kaukalon reunalla roikkuneeseen neuvostoliittolaiseen ruoste-vaijeriin. Valitettavaa, sillä Taponen ei viime vuonnakaan pystynyt pelaamaan finaaliin, katkaistuaan jalkansa semifinaalissa Pelicansia vastaan.

- Ilkka Taposen tapaus veti miehen vähän matalaksi ennen finaalia, kommentoi profiilipakki Tuomas Ot-

tela.

Kotiyleisön tuki konkretisoitui finaaliin. Katsojia oli noin 150, joista kaikki yhtä lukuun ottamatta kannustivat raivoisesti Porin Ässiä. Joelin ääni paistoi läpi kuitenkin sieltä jostain. BFC:n valkopaitaisen joukkueen saapuessa kentälle yleisö buuasi rajusti ja heitti roskaa kentälle. Kun oli Ässien punapaitojen vuoro saapua kentälle, yleisö puhkesi suosionosoituksiin, Patasydän-kappaleen pauhassa taustalla.

BFC taisteli kapealla materiaalilla loppuun asti finaaliin, mutta Ässät oli jälleen valitettavasti parempi. Viime vuonna se voitti finaalin kahden maalin erolla, tällä kertaa harmittavalla yhdellä maalilla. Ottelu päättyi 6-5. Koko ykkösketju Immonen – Kumpuniemi - Björklund oli hurrassa viressä, mutta se ei riittänyt. Porilaiset olivat liian taitavia, ja kai se kotiyleisönkin tuki vaikutti.

Ottelu päättyi hieman nolosti jo puoli minuuttia ennen loppusumme-ria. Santtu Sotka jyräsi vastustajan tähtihyökkääjän maahan, ja tuomari päätti päättää ottelun siihen. Hopeamitalit kaulassa BFC:n joukkue käveli pettyneinä pukusuojiin.

Kotimatka oli pitkä, mutta ajan myötä mieli kirkastui.

- Kyllä me voidaan olla tyytyväi-

siä meidän panokseen. Taisteltiin joka peli hienosti. Kuusi peliä ja yksi hävitettiin, ja se oli se viimeinen peli. Joka tapauksessa hopeaa tuli, ja ensi vuonna lähdetään nostamaan sijoitusta yhdellä pykälällä, hyvin läpi turnauksen taistellut Tuomas Ottela kommentoi.

- Positiivisin mielin olen tässä viikon jälkeen. Me ei ehkä loppujen lopuksi saatu finaalista sitä parasta irti itsestämme. Parhaana päivänä me oltaisiin pystytty paljon parempaan. Se oli kuitenkin tosi hienoa, että punnerrettiin Kerho-ottelussa väkisin tasoihin ja voittoon, Ottela jatkoi.

Myös mestaruutta janonnut Kumpuniemi oli lopulta tyytyväinen.

- Kyllä voidaan olla todella tyytyväisiä. Finaaliin mentiin ja siellä pärjättiin, eikä siinä ollut kovinkaan kaukana pelin tasoitukseen. Hienoa oli myös voittoa HPK ensimmäisenä joukkueena turnauksen historiassa, Kumpuniemi iloitsi.

Puolitoista kuukautta turnauksen jälkeen roolipelaaja Olli Varhimo

oli edelleen hieman pettynyt finaali-tappiosta, joskin hänkin julisti onnellisuuttaan HPK:n pudottamisesta.

- Paskaltahan se hopea aina hävittynä maistuu, mutta välierävoitto HPK:ta vastaan kyllä lämmittää vieläkin mieltä. Sellainen fiilis, mikä siinä oli koko porukalla, niin sellaista ei montaa kertaa uralla koe, Varhimo hymyili.

BFC on jo palannut arkeen. Joukkue on jatkanut hyvää taisteluaan paikallisliigassa. Tällä hetkellä joukkue on pudotuspeliiviivan yläpuolella.

- Sarjasta haetaan ennen kaikkea kokemusta ja hyvää harjoitusta; eli rutiinia. Jokaista ottelua lähdetään kuitenkin tietysti voittamaan. Odotan etenkin Antti Seppiseltä isoa roolia alakerrassa jatkossa, Kumpuniemi sanoo.

Joukkueenjohtaja Antti Halko on myös tyytyväinen nykytilanteeseen.

- Olemme fyysisesti erittäin hyvässä kunnossa. Motivaatiotakin varmasti riittää, sillä jos joskus aiomme

voittaa tuon fanien turnauksen, niin motivaatiota työntekoon pitää olla myös turnauksen ulkopuolella, Halko sanoo.

BFC:llä pyyhkii kaiken kaikkiaan tällä hetkellä todella hyvin.

- Hyvä porukka, mukavia jätkeä, perinteinen faniturnausta, siinähan se BFC:n tulevaisuus lyhyellä tähtäimellä. Mukavaa yhdessä oloa vekkulilla poikaporukalla, Kumpuniemi tiivistää.

SASHA HUTTUNEN

Kirjoittaja on BFC:n kädetön laitahyökkääjä

BFC:N HOPEAJOUKKUE 2006

Maalivahti: Jussi Kumpuniemi

Puolustajat: Antti Seppinen, Marttin Heranen, Antti Kauttu, Olli Varhimo, Tuomas Ottela, Santtu Sotka, Ilkka Taponen

Hyökkääjät: Antti Immonen, Mikko Björklund (c), Janne Kumpuniemi, Sasha Huttunen, Antti Halko, Simo Huotilainen, Jussi Sulin, Teemu Ottela

BLUES-FANIT TIEN PÄÄLLÄ – SYKSY 2006

Kiekkokausi 2006-2007 pyörähti käyntiin tarkalleen 14. syyskuuta, jolloin pelattiin avauskierros SM-liigassa.

Tuona torstai-iltana myös Espoon Blues pelasi ensimmäisen ottelunsa, mikä tarkoitti myös sitä, että reilut viisikymmentä innokasta Blues-fania pääsivät pitkän ja kuumen kesän jälkeen seuraamaan omiensa otteita halleille.

”VOISI JOPA TODETA, ETTÄ NÄIN KUULUVAA JA NÄKYVÄÄ KANNUSTUSTA EI ENNEN OLLA ESPOON SUUNNASTA NÄHTY.”

Ensimmäinen peli, ensimmäinen fanimatka ja Pelsut nurin lukemin 3-6. Pelin jälkeen bussissa tunnelma oli odotetusti vapautunut ja iloinen. Jostain olin myös kuulevinani erään

14.9.2006 Pelicans-Blues 3-6

lausahduksen, mikä ei ole näissä piireissä enää kovin harvinaisen: ”Tää on se vuosi.”

Tästä eteenpäin aina tammikuun päiville asti on Blues-bussi kiertänyt ympäri Suomen karttaa keräten piskeitä – ainakin joskus.

Syksyn fanimatkasaldo onkin ihan kelpo katseltavaa; viidestä matkasta kolme voittoa ja kaksi tappiota. Jos haluaa oikein hehkuttaa, voisi mainita fanimatkan Ouluun, josta Bluesilla oli tuliaisina kaksi sarjapistettä Espooseen. Mieleton matsi ja mieleton fiilis, vaikka lähes vuorokau-

si oli painettu tietä pitkin.

Hienoja hetkiä koettiin myös lokakuussa Lappeenrannassa, jossa Blues iski kuuluttaja Aki Euroolan säestyksellä taululle tylyt lukemat 0-7 ja Sputnikit nurin. Muutama heikompiakin peli nähtiin, kun länsirannikon herrat, TPS ja Ässät, kaatoivat hyvän maalivahtipelin ansiosta espoolaiset maalein 2-1.

On ollut ilo nähdä myös kuinka sinisimmässä katsomossa kannustus on matka matkalta lisääntynyt ja uusia kasvoja on ilmestynyt joukkoon pitkin syksyä. Voisi jopa todeta, että näin kuuluvaa ja näkyvää kannustusta ei ennen olla Espoon suunnasta nähty. Tästä hyvänä osoituksena ovat olleet kommentit, joita isäntäjoukkueen fanit ovat antaneet. Jatketaan siis samalla asenteella ja positiivisuudella kevääseen, niin hyvä tulee.

Vielä lopuksi erityismaininta kahdesta vieraspelistä, joissa ei ole tarvinnut lähteä kovin pitkälle kotoa. Kyseessä ovat rakkaat naapurimme, HIFK ja Jokerit, jotka Blues on kertaalleen voittanut Töölössä ja Ilmalassa. Toivottavasti jatkossakin esitykset jatkuvat samanlaisina, ja myös niin, että näihin peleihin saataisiin sellainen määrä faneja, jotta stadilaisetkin näkisivät, että Länsiväylän toisellakin puolella on joukkue joka pelaa hyvää lätkää!

Lopuksi kiitos antoisasta syksystä, jokaiselle hyvää uutta vuotta ja kevättä. Pidetään ääntä ja pelipaitaa päällä!

Terveisin,

TUOMAS OTTELA

KEVÄÄN 2007 FANIMATKAT

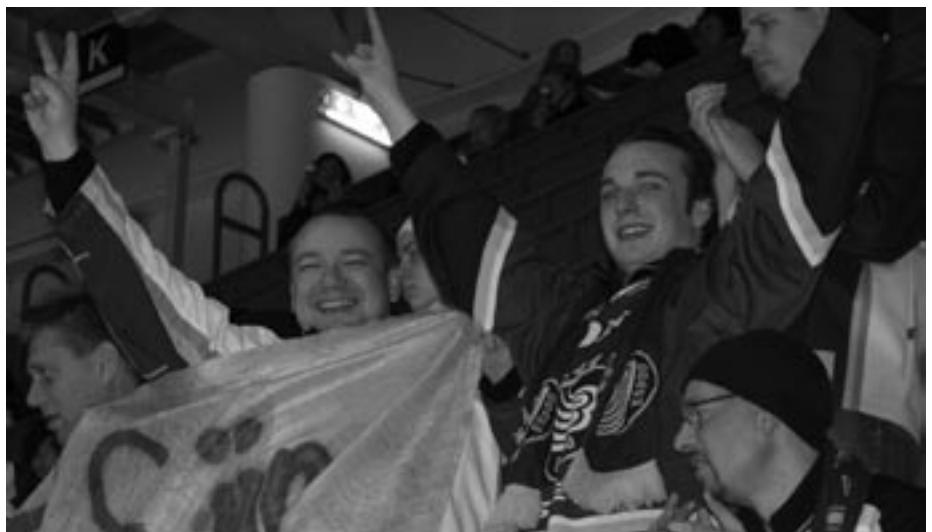
Lauantai 6.1. Hämeenlinna
Lauantai 13.1. Lappeenranta
Lauantai 20.1. Lahti
Lauantai 3.2. Jyväskylä
Lauantai 3.3. Tampere (Tappara)

Lisäksi järjestetään liput ja kuljetus HIFK-vieraspeliin keskiviikkona 10.1. sekä Jokerit-vieraspeliin lauantaina 17.2.

Pudotuspeleissä pyritään järjestämään jokaiseen vieraspeliin fanimatka.

21.10.2006 SaiPa-Blues 0-7

4.11.2006 TPS-Blues 2-1

18.11.2006 Kärpät-Blues 1-2 ja.

B-KOODI - UUDET JAKSOT, ELI PIKKUJOULUT 2006

Espoon lätkäpiireihin sijoittuva draamakomedia jatkuu.

Kuten jo valtakunnan pääuutislehtikin ehti kertoa, vietettiin Länsi-Auto Areenalla Blues Fan Clubin pikkujouluja lauantaina 9.12. Voittoisan JYP-pelin jälkeen oli vuorossa odottelua, kun muutama pääpukari sukkuloi Hemingway's-ravintolan tyhjennyksen, siivouksen, järjestelyn ja koristelun kimpussa, mutta ainakin tässä tapauksessa takkuinen alku lupasi pelkkää hyvää.

Aiemmista vuosista poiketen pelaajat ripoteltiin muutama jokaiseen pöytään ja faneille annettiin vapaat kädet - tai takamukset - istua mihin vaan kerkesi. Illan mittaan ratkaisu todisti voimansa, sillä jokainen fani istui korkeintaan muutaman paikan päässä pelaajista, ja vaikka naapurin Ville olisikin ehtinyt ensin sen idolin viereen, ei omakaan vieruskaveri jättänyt kylmäksi.

Kaikilla osallistujilla oli - vaihtoehtoisesti joko pelaamisesta tai kannustamisesta - nälkä, niin ensin syötiin. Masut täynnä oli mukavam-

”ILLAN ONNISTUNEIMMAN OHJELMAN TITTELIN ANSAITSEE - KIITOS OSALLISTUJEN - VIIMEISENÄ VUORON SAANUT ROOLI-HUIJAUS.”

pi tähdätä uusiin seikkailuihin. Ruuan jälkeen palkittiin parhaana fanina Jussi Viitanen, joka sai Juha Gustafssonin aidon pelipaidan varustettuna luonnollisesti koko joukkueen nimikirjoituksilla. Lisäksi palkinnon kävi pokkaamassa nollapelin pelannut Bernd Brückler. Blues muisti Fan Clubin puheenjohtajaa Antti Halkoa joulukorilla, eikä tyhjin käsin lähtenyt juhlista kukaan, sillä kaikille paikalla olijoille lahjoitettiin lippu fanikatsoon 30.12. pelattavaan Jokerit-matseen.

Lahjonnan jälkeen päästiin hännämään sinisiä aivosoluja. Tietokilpailu fanien ja pelaajien välillä

kehkeytyi omien ennakkoluulojeni vastaisesti varsin tiukaksi kamppailuksi. Ikinä en olisi uskonut, että pelaajat oikeasti tietävät meistä jotain tai että niillä voisi käydä noin hyvä tuuri (jälkimmäinen perustuu kokemuksiini peleissä), mutta niin siinä kuitenkin kävi, että vasta pudotuspeli-kierroksella fanit onnistuivat pudottamaan pelaajat tiukalla kysymyksellä: ”Mikä on fanimatkaava Tuulan lempinimi?”

Semir Ben-Amor kyllä tiesi vastauksen, mutta herrasmiehinä Juha Gustafsson ja Ismo Kuoppala jyräsivät vaihtoehdon ja arvasivat Tuikkua. Tupsu saattoi olla tästä myös hieman mielissään.

Faneista kisaan osallistuneet palkittiin Bluesin tarjoamalla pipoilla ja aurinkolaseilla, sekä Restelin tarjoamalla kuohuviinillä.

Tiukan kisailun jälkeen kevenettiin komediaan. Kyseessä oli Tarina Sinisen Myrskyn Uroteoista. Näytelmä toimi siten, että näyttelijät toimivat roolinsa mukaan, niin kuin käsikirjoitus käskee. Tämän seurauksena nähtiin kohtauksia, joissa pelaaja istuu fanin selässä, pyyhkii tällä otsaansa, raahaa reppuselässä ja niin

edelleen. Kaunista. Koko näyttelijäkaarti oli sekä pelaajien että fanien osalta parasta B-ryhmää. Kiitos siitä.

Illan onnistuneimman ohjelman tittelin ansaitsee kuitenkin - kiitos osallistujien - viimeisenä vuoron saanut Roolihuijaus. Siinä jää Ruonansuu, Matti Show, Hunks ja Sirkus Finlandia kauas taakse, kun fanit ja ulkomaalaisvahvistukset yhdistävät voimansa. Auts – polttaa! Ideana siis se, että pelaaja auttaa fania pukeutumaan pelaajaksi ja pukeutuu itse faniksi.

”SUURIN KIITOS ILLASTA KUULUU PELAAJILLE.”

Joka tapauksessa, koska Kent Manderville oli jo aiemmin paljastettu sosiaalisesti eläimeksi ja ehdottomaksi osallistujaksi, oli helppo päättää, ettei kannata kääntää kaikkea yhden ihmisen takia, eli Ladislav Kohn ja Martin Kariya voivat kiittää roolituksesta kaveriaan - tai oikeastaan sitä kaveria, joka sanoi, että Manderville kannattaa ottaa johonkin ohjelmaan. Pelaajaksi muuttuvan fanin varustuksiin kuului kaikkea pientä kivaa, mitä pelaajat yleensä päälleen kiskovat. En muista suojien nimiä koska yleensä tarkkailen vain valmista pakettia. Pelaajalle taas oli varattu koko fanikamakavalkadi. Nämä kolmen parin suoritukset pukemisineen, eläytymisineen ja sähellyksineen olivat hauskin mitä olen nähnyt pitkään aikaan. Oikeasti.

Suurin kiitos illasta kuuluu pelaajille. Toki kovin mielellään antaisin kaiken kiitoksen ja kunnian ryöpytä kovan ja hienon työn tehneiden järjestäjien, kuten itseni, niskaan, mutta tosiasia kuitenkin on, että me voimme tehdä vain tietyn työn. Pieni hymy tai yksi sana pelaajalta tekee loput. Itse asiassa kaiken millä loppujen lopuksi on faneille väliä. Ja näissä pikkujouluissa pelaajien asenne oli erittäin hyvä. Kiitos kuuluu lisäksi ehdottomasti myös kaikille paikalle tulleille faneille. Tunnelmaa on vaikea synnyttää jos faneja on saman verran kuin pelaajia, tai silloin ainakin on kyseessä ihan eri bileet. Kiitokset myös Bluesille ja Restelille kilpailujen pal-

kinnoista. Ja jotta tulee kiitoksille loppu niin onnittelet kaikille, joilla oli kiva ilta. Risteilyllä tavataan.

MAARIA ALSTELA

BLUES-FANI KORSOSTA

KORSOLAINEN JUSSI VIITANEN, 17, HALUAA KEHITTÄÄ KATSOMOTOIMINTAA

Pimenevä syysilta. Sataa kaatamalla. Tiet täyttyvät lammikoista. Vantaan Korsossa asuva Jussi Viitanen, 17, lähtee matkaan - säästä huolimatta. Kahden tunnin päästä alkaa Bluesin kotiottelu. Jussin matka Tapiolan areenalle kestää puolitoista tuntia, mutta se on sen arvoista.

Jussi on asunut koko ikänsä Vantaalla, käyden vain syntymässä Espoon puolella, Jorvissa. Miten vantaalaisesta tuli espoolaisen jääkiekkjoukkueen fani? "Vaikea sanoa, olisiko se ollut kausi 1995-1996 kun katsoin Kiekko-Espoon peliä televisiosta ja siitä se sitten lähti", Jussi toteaa. Hallille hän saapui ensimmäisen kerran vasta syksyllä 2002 ja fan clubin jäseneksi Jussi liittyi viime kaudella.

Millainen on fanin ottelupäivä? "Hermostunut", Jussi vastaa, miettien lisää adjektiiveja. "Odottava, jännittynyt ja jos on tärkeä peli niin sitten totta kai enemmän. Heti aamusta on sellainen fiilis, että 'jes, tänään pääsee hallille!'"

Ottelupäivä erottuu selkeästi muista päivistä – oli sitten koti- tai vieraspeli. Välillä on vaikea keskittyä koulussa, kun ajatukset siirtyvät illan peliin. Bluesin menestys vaikuttaa suoraan myös elämänlaatuun ja onnellisuuteen. "Totta kai se vaikuttaa paljon", Jussi sanoo. "Varsinkin viime keväänä JYPiä vastaan - se oli hieno aikaa. Ihan uskomatonta. Mutta totta kai siinä viimeisen Kärpät-pelin jälkeen oli tyhjä olo; 'oliko tää nyt tässä?'"

Jussia on vaikea pitää pois hallilta. Hänellä on kausikortti ja hän käy katsomassa kaikki pelit, ellei sitten ole pahasti sairas. "Se ei ole mikään syy olla hallilta pois jos on huono sää", Jussi sanoo sateisen taivaan alla. "Itse olin toissa kaudella katsomassa Ärräcupia 38,5 asteen kuumeessa. Kai sitä sitten rakastaa joukkuetta niin paljon, että haluaa nähdä jokaisen mahdollisen pelin."

Kotimatsien tunnelma on aika ajoittain ollut valitettavan aneeminen. Fanikatsomon aktiivisimpiin kuuluva Jussi harmittelee osaltaan tilannetta. "Täällä on ollut tänä syksynä välillä hiljaista kuin kirkossa ja tietysti olen vähän pettynyt siihen", Jussi toteaa. Hiljaisuus johtuu osittain siitä, että fanikatsomoa ollaan levennetty kulmakatsomoihin. "Fanikatsomon ydin on siten levittäytynyt eikä saada selaista intensiivistä huutoryhmää", Jussi selittää.

Toisin kuin Tapiolassa, fanimatkoilla on sen sijaan ollut erittäin hieno tunnelma Blues-fanien toimesta. "Se on taas helvetin hienoa. Siellä meillä on sitä kulttuuria", Jussi hymyilee. "Siihen voidaan olla tyytyväisiä, mutta totta kai enemmän voisi aina olla porukkaa. On kuitenkin hienoa, että ollaan saatu nyt joillekin fanimatkoille kaksi bussia."

"TOTTA KAI USKON, ETTÄ BLUES VOITTA JOKUS MESTARUUDEN. EIHÄN TÄSÄ MUUTEN OLISI MITÄÄN JÄRKEÄ."

Katsomotoiminta on Jussin mukaan menossa toivottavasti parempaan suuntaan, ja korsolainen myös uskoo siihen. "Eihän tässä olisi muuten mitään järkeä jos en uskoisi. Pitää vaan tehdä hemmetin paljon duunia", hän sanoo. "Ihmisiä pitää saada katsomoon ja ihmisten pitäisi yksinkertaisesti vain huutaa enemmän", Jussi jatkaa, toivoen, että kulmakatsomoissa istuvat fanit siirtyisivät takaisin pätyyn. "Ei ole järkeä pitää fanikatsomoa ympäri hallia, sillä tavalla että joku istuu tuolla ja joku tuolla. Meidän pitää luoda sellainen tiivis ryhmä, jossa jokainen huutaa ja antaa kaikkensa."

Jussi toivoisi fanikatsomon siirtyvän seisomakatsomoksi, mutta positiivisiakin asioita löytyy nykyisestä fanikatsomosta. Fanikatsomoon on

tälle kaudelle saatu toinenkin suuri heilutuslippu, jota Jussi heiluttaa. Myös pienempiä lippuja ja banderoleja on ilmestynyt katsomoon. "Totta kai ne tuo sitä esteettisyyttä ja väriä lisää, mutta ei se sitä tärkeintä tuo eli ääntä", Jussi huomauttaa.

Kysyttäessä mikä motivoi kehittämään katsomotoimintaa, vastaus on selkeä. "Että oltaisiin mahdollisimman paljon joukkueen tukena", Jussi sanoo. "Toivon, että jokainen panostaisi tähän asiaan niin että saataisiin pidettyä kovaa meteliä koko matsin ajan. Jos jokainen antaa kaikkensa katsomossa, niin tämä alkaa näyttämään - ja kuulostamaan - hyvältä."

Jäällä Semir Ben-Amor taklaa rajusti vastustajaa ja Jussi antaa suosikkipelaajalleen aplodit. "Meillä on tänä vuonna paljon nälkäisempi joukkue", Jussi kehuu. "Loukkaantumiset oli siinä mielessä hyvä juttu - jos niissä jotain hyvää on - että silloin huomasi pelaajista että taistelivat selvästi enemmän." Ben-Amorin lisäksi Jussi nostaa esille myös muita positiivisia nimiä: "Manderville. Erittäin sympaattinen pelaaja. Tietysti myös Kariya. Ja Bambi, joka on parantanut todella paljon viime kaudesta. Uskomattoman paljon on mennyt eteenpäin", Jussi hehkuttaa.

Monesti puhutaan siitä, mikä

joukkue sytyttää kenetkin. Joillekin se on HIFK, joillekin Jokerit ja joillekin vaikkapa rakas pudotuspelivastustaja Tappara. Jussille ei kuitenkaan ole mitään väliä mikä joukkue on vastassa. "Ei vaikuta mitenkään", hän vakuuttaa. "Se on mielestäni naurettavaa kun monen joukkueen fanit puhuvat, että eivät taida mennä hallille koska Blues ei sytytä. Jos kaikki ajattelisivat tuolla tavalla niin eihän joissain peleissä olisi ollenkaan porukkaa. Mutta tietysti Jokereita ja HIFK:ta vastaan on kiva pelata kun täällä on silloin paljon yleisöä paikalla. Se sytyttää."

HIFK:n saapuessa Espooseen, on helsinkiläisfaneilla väistämättömästi selkeä enemmistö katsomossa. Se on valitettava tosiasia. "Eihän sille voi mitään", Jussi huokaisee. "Meidän täytyy vain huutaa kovempaa. En oikein usko, että tuo tilanne tulee muuttumaan. Heillä on niin suuri fanikanta, että pitää kyllä tapahtua hyvin paljon, jotta meillä olisi esimerkiksi

mahdollisuus järjestää kymmenen bussin fanimatkoja. Vaikka koko ajan tulee faneja lisää, niin siinä on silti valtava ero."

"FANIMATKOILLA MEILLÄ ON SITÄ KULTTUURIA. KOTONA ON OLLUT HILJAISEMPAA."

HIFK:lla ja Jokereilla on selvästi Bluesia suurempi fanikanta, ja Jussi myöntääkin ihailevansa Jokereiden katsomotoimintaa. "No suoraan sanoen, pakko myöntää, että niillä on pirun hienot fanit", hän sanoo.

Ai ihmisinä?

"No ei ihmisinä tietenkään, vaan heillä on sitä näyttävyyttä äänenkäytössä", Jussi toteaa. "Vaikka siellä välillä tapahtuu noita negatiivisia asioita, niin kyllä niillä on silti sitä ääntä paljon enemmän kuin millään muulla faniporukalla."

Tapiolan areenan katossa on aika hiljaista. Sammuvia valoja, pari hämähäkinseittä ja juniorijoukkueiden viirit. Jäädetyttyjä pelinumeroita saati mestaruusviirejä ei ole. Uskotko, Jussi, että Blues joskus voittaa mestaruuden? "Totta kai uskon", kuuluu nopea vastaus. "Ei tässä muuten olisi mitään järkeä."

Ilta on pitkä ja Blues ottaa lopulta arvokkaat kaksi pistettä. Ulkona sataa vieläkin, mutta Korsoon lähtee onnellinen - joskin väsynyt - espoolaiskannattaja.

"Hienoa olla Bluesin fani", Jussi toteaa.

SASHA HUTTUNEN

SAARISTON SYLISSÄ

Tämän kerran hissän tunnilla kurkataan Suomen suuriruhtinaskuntaan ja sen isokenkäisimpiin, eliikkä keisareihin. Suomi oli osa Venäjän keisarikuntaa yli sata vuotta; ensi vuonna ollaan oltu itsenäisiä 90 vuotta. Venäjän vuosien aikana Suomea hallitsi viisi eri keisaria, jotka kaikki tuntuivat maastamme pitävän. Näiden viiden keisarin kesken tehtiin Suomeen noin 80 matkaa. Esimerkiksi Nikolaj II vietti Suomessa aikaa kaiken kaikkiaan vuoden päivät. Kun ajattelee Venäjän kokoa, niin hyvin on Suomi herroille kelvannut.

SUOMEN SUURIRUHTINAAT 1809-1917

Aleksanteri I	1801-1825
Nikolaj I	1825-1855
Aleksanteri II	1855-1881
Aleksanteri III	1881-1894
Nikolaj II	1894-1917

Suomen ensimmäinen keisari Aleksanteri I oli naitettu 16-vuotiaana 14-vuotiaan saksalaisen prinsessan kanssa. Aleksanteri I sanoi suomalaisista, että ”näkee kyllä, etteivät tšekäläiset ihmiset ole olleet orjia.” Se visiini oli herran makuun, koska hänellä oli pitkä suhde suomalaisen naisen kanssa.

Aleksanterin pojan Nikolaj I:n mielestä Suomi oli ainoa provinssi, joka ei aiheuttanut hänelle huolta ja murhetta. Kauppatorilla seisova egyptiläisvaikutteinen kivipaasi, Keisarinan kivi, on pystytetty sen kunniaksi,

että Suomeen höyrylaivalla saapunut keisari suuteli laivan kannella vaimoan kaiken kansan nähden. Nykyään olisivat riittäneet kuvat Seiskassa.

Aleksanteri II alkoi rakentaa Suomeen rautateitä, antoi markan, postimerkin ja oman armeijan. Aleksanteri II:n toi Espooseen Aurora Karamzinin luona Träskendassa vietetyt metsästysjuhlat. Luonnollisesti seuraavan keisarin olisi pitänyt olla Nikolaj, mutta kruununprinssi sairastui Nizzassa. Nikolaj oli kihloissa tanskalaisen prinsessa Dagmarin kanssa, joka lähti erikoisjunalla katsomaan kuolevaa sulhastaan. Matkassa oli myös Nikolaj'n pikkuveli Aleksanteri.

Tarina kertoo, että Nikolaj viimeisiksi sanoikseen kehaisi morsiantaan veljelleen ja pyysi tätä menemään tytön kanssa naimisiin. No, velipoika otti neuvosta vaarin ja kaikkien yllätykseksi tästä liitosta tulikin erittäin onnellinen. Tilanne oli myös Suomelle suotuisa. Tavallinen suomalainen työläisväki ei koskaan oikein opetellut venäjää, mutta moni puhui ruotsia. Keisarinnan takia hoviväessä oli paljon ruotsia taitavia ja siksi keisariperheestä tuli ”oman olinen”.

Keisaripari vieraili usein Espoon saaristossa. Dagmar, eli keisarinna Maria Fjodorovna, rakasti sienestämistä ja miehensä Aleksanteri III kalastamista. Suomalaiset eivät paljoa kuvia kumartaneet ja Espoon saaristossa liikkuu tarinoita muun muassa siitä miten kalastajaevokko ei jaksanut nostaa laituriin tarttunutta verkkoa ja hän pyysi apua lähimmältä salskealta mieheltä, joka sattui olemaan keisari, ja siitä, kun sade yllätti uintiretkellä olleet upseerit ja hovineidot, eikä lähimmän mökin mummo päästänyt sisään. Myöhemmin kun kysyttiin syytä vastasi mummo, että ”No, kun minulla ei ollut siivottu”.

1889 kesäkuussa soukkalaisen Fridhemin kartanon eteen ankkuroitiin kolme huvialusta ja kaksi sotalusta ja vieraksi tuli keisariperheen lisäksi Kreikan kuningatar Olga. Helsingiläiset tulivat katselemaan näkyä

höyrylaivoilla, espoolaiset soutaen. Kaikkien talojen ja kartanoiden pihoilla liehuivat Venäjän liput. Myöhemmin, kun sortovuodet alkoivat, ratkottiin Venäjän lipusta punainen raita pois mielenosoitukseksi. Näin syntyi ensimmäinen sinivalkoinen lippu.

Venäjän viimeinen keisari Nikolaj II oli Suomenkin kannalta monimutkainen henkilö. Hän rakasti Espoon saaristoa ja Suomen rauhallista ilmapiiriä, ja sanoi usein, että Suomi on hänen ainoa lepopaikkansa. Espoossa sai olla omillaan. Saaristo oli hyvin harvaan asuttua. Kivenlahdesa oli tiilitehdas ja Soukanniemessä oli ehkä noin sata vakituista asukasta sekä kesäasukkaat. Kuitenkin Nikolaj II oli myös se keisari, joka kutisti rankalla kädellä Suomen saavuttamia etuja, ja pyrki tiukentamaan otettaan kansasta, joka ei ollut ikinä venäläistynyt.

Nikolaj'n kauteen kuopattiin myös Suomen suuriruhtinaskunta. Venäjän vallankumouksen myrskyssä maan länsikolkka ravistautui irti, eikä takaisin ole suostunut.

MAARIA ALSTELA

GALLUP: MARTIN KARIYA POSITIIVISIN YLLÄTTÄJÄ

Blues Fan Club järjesti joulukuussa verkkosivuillaan gallupin, jossa kysyttiin fan clubin jäseniltä kolme eri kysymystä. Kysymyksistä kaksi liittyi Bluesin syyskauteen ja yksi Blues Fan Clubin katsomotoimintaan. Gallupiin osallistui noin 50 vastaajaa.

Bluesia koskeissa kysymyksissä kysyttiin mielipidettä siihen, kuka oli syyskauden positiivisin yllättäjä Bluesin joukkueessa ennako-odotuksiin nähden. Toisessa kysymyksessä pyydettiin antamaan kouluarvosana asteikolla 4-10 Bluesin syyskaudelle.

Positiivisimmaksi yllättäjäksi nousi Martin Kariya, joka keräsi 38% annetuista äänistä. Toiseksi sijoittui Semir Ben-Amor 24%:lla äänistä ja kolmanneksi Santeri Heiskanen, jota äänesti 11%. Eniten hajaääniä keräsivät Kent Manderville, Ismo Kuoppala, Pentti Nöyränen ja Mikko Lehtonen.

Bluesin syyskauteen oltiin kaiken kaikkiaan varsin tyytyväisiä. Kaksi kolmasosaa vastaajista antoi arvostuksensa hyvän eli kahdeksan. 21% antoi kiitettävän arvostuksen ja yksi vastaaja antoi täyden kympin. Seiskan antoi joka kymmenes vastaajista, ja seiskaa

huonompaa arvostusta ei antanut kukaan.

Katsomotoimintakysymyksenä kysyimme mielipidettä rummusta, joka on herättänyt paljon mielipiteitä sekä puolesta että vastaan. 42% oli sitä mieltä, että rumpu on hyvä asia ja se kuuluu katsomoomme niin koti- kuin vierasotteluissakin. Lähes yhtä moni, eli 40%, oli sitä mieltä että kotiotteluissa rumpu on turha, mutta vieraspeleissä sitä kannattaa käyttää. 15% oli sitä mieltä, että rumpu pitäisi kokonaan ottaa pois käytöstä. Kolme prosenttia ei osannut sanoa.

ILMOITUSTAULU

PERINTEINEN PÖYTÄLÄTKÄTURNAUS!

Blues Fan Clubin jokavuotinen pöytälatkäturnaus järjestetään jälleen. Ajankohtana on sunnuntai 11. helmikuuta klo 12 ja pelipaikkana on Blues-fanien kantapaikka Ison Omenan Sports Academy. Pelaaminen ei maksa mitään, mutta toivon mukaan kaikki pelaamaan tulevat ilmoittautuisivat etukäteen joko Areenan fanipisteelle tai sähköpostitse osoitteeseen fanclub@bluesfanclub.net

OTTELUVEIKKAUS PYÖRII NETISSÄ!

Blues Fan Clubin verkkosivuilla on koko kauden pelattu otteluveikkausta, jossa veikataan kaikkien SM-liigaotteluiden voittajia. Peliosuudet on jaettu runkosarjan neljänneksiin, välisarjaan sekä pudotuspeleihin. Jokaisen osuuden voittaja palkitaan ilmaislipulla kotiotteluun tai fanimatkalta ensi kaudella.

Ensimmäisen neljänneksen voitti Lauri Meriä ja toisen neljänneksen Juuso Matkaskelkä. Kolmatta neljännestä johtaa tammikuun alussa Mikael Hupli. Pelaajia on ollut parhaimmillaan 50 ja vielä ehtii siis vallan hyvin mukaan. Pelaaminen ei luonnollisesti maksa mitään.

SATEENVARJO HUKASSA?

Fanipisteen löytötavaralaatikossa on tällä hetkellä kaksi sateenvarjoa. Jos olet hävittänyt sateenvarjosi fanimatkalta tai kotiottelussa fanikatsomossa, tule lunastamaan se fanipisteeltä tai ota yhteys Blues Fan Clubiin. Yleisestikin fanibusseihin ja fanikatsomoon unohtuneita tavaroita kannattaa kysellä fanipisteeltä.

FAN NEWSIN SEURAAVASSA NUMEROSSA...

Seuraava Fan News -lehti ilmestyy maaliskuun alussa.

Kauden kolmannen Fan Newsin teemana on alkamaisillaan olevat Bluesin pudotuspelit – tai vaihtoehtoisesti varhain alkanut kesäloma. Mikäli mennään suunnitelmien mukaan, luvassa on ennakkopaketti tulevasta pudotuspelisarjasta sekä nostalgista tarinaa menneiden vuosien pudotuspelitaisteluista, aina Kiekko-Espoon alkutaipaleilta asti.

Lisäksi lehdessä on perinteistä juttua katsomotoiminnasta aina salibandyjoukkueemme otteisiin asti.

PELIARVOSTELU: NHL EASTSIDE HOCKEY MANAGER 2007

Eastside Hockey Manager - siitä kaikki lähti liikkeelle, Risto Remeksen oivallisesta hengentuotteesta, jonka hän oli tehnyt täysin itse yksin. Peli levisi maailmalle ja koodari Remeksestä kiinnostui Sports Interactive -niminen pelifirma. Sports Interactivehan on tunnettu maailmanlaajuiseen huippusuosiin nousseesta Football Managerista, josta otettiin pelille moottori, jonka päälle lähdettiin rakentamaan NHL Eastside Hockey Manageria.

Uusin versio on nyt järjestyksessään pelisarjan kolmas lapsi ja varsin kaunis sellainen. Pelin käyttöliittymää on rukattu paremmaksi, mikä tekee pelin pelaamisesta entistä nautinnollisempaa. Graafista ulkoasuakaan ei ole unohdettu ja siinäkin on menty selkeästi parempaan suuntaan. Perusideahan pelissä on johtaa kokonaista jääkiekko-organisaatiota general managerin tontilta, eli palkata valmennushenkilökunta, pelaajisto sekä muu organisaatioon vaikuttava henkilöstö, kuten esimerkiksi pelaajatakkailijat. Pelaaja voi myös päättää joukkueensa kentällisistä sekä muista taktisista valinnoista, mutta voi myös jättää kaiken valmentajan hoidettavaksi. Tulosvastuu on kuitenkin aina general managerilla eli pelaajalla, ja potkut saattavat tulla nopeasti mikäli tavoitteisiin ei yllä.

Lähtökohdat ovat siis varsin hyvät, mutta ongelma piilee lähinnä siinä, että peli saattaa tuntua aloittelijoille varsin sekavalta ja vaikealta. EHM-veteraaneille kaikki taasen on hyvin selkeää, ja on helppoa lähteä viemään omaa managerin uraa eteenpäin, kohti taalaliigoja ja kirkkaita voittoja.

Pienellä harjoittelulla kuitenkin pääsee jo hyvään alkuun ja peliin pääsee helposti kiinni, minkä johdosta luvassa on varmasti useita pelin parissa vietettyjä tunteja. Peli aiheuttaa addiktiivisen tunteen; ”pakko pelata vielä yksi peli.” Vaikka kuinka nukuttaisi, niin silti täytyy painaa sitä continue-nappia vielä kerta ja vielä toinen kerta senkin jälkeen. Pelissä on valittavana kaksikymmentä liigaa ympäri maailman, mukana muunmuassa NHL, AHL, ECHL, WHL Pohjois-Amerikan puolelta. Euroopasta löytyy pelattavia liigoja, muunmuassa kaikki isoimmat liigat divisioonineen. Työnsarkaa siis löytyy varsin kiitettävästi.

Uutta pelissä on täysin uusi 2D-pelimoottori, jossa pääsee katsomaan reaaliaikaisesti miten oma joukkue suoriutuu kaukalossa. Moottori on selkeästi vielä hieman kehitysvaiheessa, sillä täydellistä simulaatiota ei vielä nähdä, eikä sitä vielä voi oikein edes vaatiakaan, koska 2D-pelimoottori on niin uusi asia pelissä. Pelimoottori tulee varmasti kehittymään ilmaiseksi jaettavien päivitysten muodossa, kunhan pelintekijät saavat tarpeeksi palautetta ja huomioita virheellisistä sekä epärealistisista tilanteista. Päivitysten mukana tulee myös korjauksia pelin muihin osiin.

Lisäksi pelissä on uudistettu selkeästi joukkueen taktiikkavalikoita. Manageri pystyy nyt vaikuttamaan todella yksityiskohtaisesti joukkueensa tekemisiin jäällä. Koko joukkuetta voi erilaisilla slaidereilla säätää toimimaan haluamallaan tavalla, kuten myös yksittäisiä kentällisiä sekä myös pelaajiakin. Säädettävää riittää, ja pelaaja saa tunteen kuin olisi oikeasti joukkueensa puikoissa. Pelaajien kartoitusta on myös monipuolistettu, mikä helpottaa pelaajaa löytämään haluamansa kaltaisen pelaajan.

Pelin kokoonpanot ovat suurimmilta osilta kohdillaan, mutta iso miinus tulee siitä, että esimerkiksi kaikki pelaajat, jotka tekivät viime ke-

sän aikana uuden NHL-sopimuksen, ovat jostain kumman syystä vapaiden agenttien joukossa. Sieltä voi sitten eurooppalaiset joukkueet napsia pelaajia, jotka kuuluisivat taalakaualoihin. Pelaajien liikehdintä on suhteellisen realistista, mutta esimerkiksi SM-liigajoukkueet tekevät pelaajavainnoinnissa välillä aivan uskomattomia ratkaisuja. Muun muassa uransa liigatasolla jo ajat sitten lopettanut Juha Joenväärä oli häntäpäin joukkueiden vakiohankinta lähes poikkeuksetta.

Lisäksi joukkueet allekirjoittivat sopimuksia aivan liian usein todella tasottomien ulkomaalaisten kanssa. Harvassa oli ne tilanteet, kun liigaan saapui mitat täyttäviä pelimiehiä. NHL:n puoli olikin sitten pelimaailmanaan kuin Eurooppa potenssiin kaksi. Peli tuntui olevan parempi pelatessa NHL:ää, kuin esimerkiksi Euroopan liigoja. Amerikassa pelaajalla on johdettavanaan jättäjäismäinen NHL-organisaatio, jossa työnsarkaa riittää myös hieman farmisarjojen puolella.

Kokonaisuutena peli on laajuutensa ansiosta suorastaan erinomainen. Peli sortuu kuitenkin pieniin epärealistisuuksiin, jotka laskevat tosipelaaajien intoa peliä kohtaan huomattavasti. Pelissä on toisaalta monia yksittäisiä hienoja elementtejä, jotka taasen korvaavat näitä pikkuvikoja. Tosiasia kuitenkin on, että tätä peliä pystyy suosittelemaan ihan kunnan kiekkotietäjillekin ikään ja sukupuoleen katsomatta.

JANNE KUMPUNIEMI

ARVOSANA (ASTEIKOLLA 1-100)

- + Laajuus, paljon liigoja
- + 2D-pelitapahtumat, mukava lisä
- + NHL, homma toimii
- Pelaajaliikenne Euroopassa
- 2D-pelitapahtumat, vielä on mukana epärealistisia hetkiä pelissä

85 / 100

www.ravintolasportsacademy.com

Vieraspelikatsomo on kotinurkillasi!

Ison Omenan Sportti on Blues Fan Clubin virallinen jatkopaikka sekä vieraspelien kisakatsomo. Jättiscreeni, 7 televisiota ja 12 urheilukanavaa varmistavat, että näet Bluesin voitot aitlopaikoilta.

Who Let The Dogs Out!

Blues Fan Clubin kortilla alennusta mm. oluesta, siideristä, limsasta ja kahvista!

Sports Academy Bar, Kauppakeskus Iso Omena, Piispankallio 11, Espoo • Puh. (09) 8870 8190
Avoimna: ma-to klo 11-24, pe-la klo 11-02, su klo 12-24

FANIMATKAT

TULEVIA FANIMATKOJA

BFC ON TOUR

La 20.1.2007

VS.

La 3.2.2007

VS.

La 17.2.2007

VS.

La 3.3.2007

VS.

Ilmoittautumiset ja lisätiedot
Fanipiste tai puh 040 5723553